

Sygn. akt X Ga 450/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący SSO P. P.

Sędziowie SSO I. G. SSO Artur Tomanek (spr)

Protokolant Dominika O.

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013 r., we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa H. B. (1), R. B.

przeciwko (...) w M. (Niemcy)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 24 września 2012 r. sygn. akt XV GC 1184/11

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt X Ga 450/12

UZASADNIENIE

Powodowie H. i R. B. wnieśli o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, sygn. akt XV GC 722/10 zasądającego od nich solidarnie na rzecz (...) kwotę 2027,36 EURO wraz z odsetkami ustawowymi przewidzianymi w niemieckim kodeksie cywilnym. Powodowie wnieśli także o pozbawienie wykonalności postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 13.10.2011r., sygnatura akt II K 2883/11. przyznającego na rzecz pozwanego zwrot wynagrodzenia radcy prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 600 złotych. W uzasadnieniu powodowie podali, że 17 listopada 2011r. otrzymali informację o tym, że należności w stosunku do pozwanego, których dotyczy tytuł wykonawczy zostały uregulowane, wobec czego należy traktować tę okoliczność jako zdarzenie wskazane w art. 840 §1 k.p.c., które nastąpiło po zamknięciu rozprawy, a także jako okoliczność, która nie była przedmiotem rozstrzygnięcia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Wskazała, że należność główna dochodzona w postępowaniu zakończonym wydaniem tytułu egzekucyjnego została istotnie zapłacona przez powodów, jednakże należne pozwanej odsetki nie zostały uregulowane. Zwróciła uwagę, że Sądy obu instancji, orzekające w powyższym postępowaniu, nie dały wiary przedstawionym przez powodów dowodom zapłaty w postaci wyciągu z konta bankowego..

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy oddalił powództwo i zasądził od powodów na rzecz strony pozwanej zwrot kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt XV GC 722/10 zasądził od pozwanych R. B. i H. B. (1) solidarnie na rzecz (...) w M. kwotę 2027,36 EUR wraz z odsetkami ustawowymi przewidzianymi w niemieckim kodeksie cywilnym, w wysokości określonej w powyższym wyroku, oraz zwrot kosztów procesu w wysokości 1200 zł.

Sąd Rejonowy wskazał, że w uzasadnieniu powyższego wyroku oceniono powołane przez strony dowody, w tym dokumenty przedłożone przez pozwanych na okoliczność dokonanych przelewów. Wskazano, że ani dokument o nazwie „Zestawienie wpłat dal (...)”, ani też pismo (...) Banku (...) S.A. O/W. zawierające oświadczenie o dokonaniu przez pozwanych R. i H. B. (2) na rzecz powodowej spółki nie są wystarczającym potwierdzeniem kwestionowanych 3 przelewów. Wskazano, że dokumenty prywatne bez jakichkolwiek potwierdzeń dokonania przelewów, nie są wystarczającym dowodem na spłatę zobowiązań w terminach i kwotach objętych porozumieniem stron.

Następnie Sąd Rejonowy ustalił, że Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale X Gospodarczym wyrokiem z dnia 29 lipca 2011r., sygn. akt X Ga 258/11 oddalił apelację strony pozwanej. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Okręgowy podtrzymał ocenę dowodów zaprezentowaną przez Sąd I instancji, dzieląc argumentację, że pozwani nie wykazali dokonania przelewów w dniach 2.09.2008r., 9.09.2008r. i 30.09.2008r. W uzasadnieniu podkreślono, że dowody w postaci potwierdzenia przelewu trzech wskazanych rat pozwani dołączyli dopiero na etapie apelacji, co skutkowało ich oddaleniem na podstawie art. 381 k.p.c. Wskazano, że kwestionowane przelewy powinny zostać wykazane już na etapie odpowiedzi na pozew, a pozwani, w zamian, przedłożyli jedynie potwierdzenia przelewów, które nie były kwestionowane. Podano, że przeprowadzenie dowodów w postępowaniu apelacyjnym byłoby niezasadne, wobec tego, że wyłączną winę za brak przedstawienia do oceny Sądu I instancji ponoszą pozwani.

Pismem z dnia 13 października 2011r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej zawiadomił H. i R. B. o wszczęciu postępowania egzekucyjnego o zapłatę na podstawie tytułów wykonawczych: wyroku z dnia 15 kwietnia 2011 r. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XV Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt XV GC 722/10 oraz wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu w Wydziale X Gospodarczym z dnia 29 lipca 2011r., sygn. akt X Ga 258/11.

Postanowieniem z dnia 13 października 2011r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej przyznał wierzycielowi (...) zwrot wynagrodzenia radcy prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 600 złotych.

Pismem z dnia 15.11.2011r. pełnomocnik R. i H. B. (1) wezwał pozwaną o wyjaśnienie powodów dla których zostało wytoczone postępowanie sądowe obejmujące należności spłacone w 2008 i 2009r. Podano, że wpłat dokonano na konto bankowe o numerze ((...)) (...) wskazane w wezwaniu do zapłaty z dnia 20 sierpnia 2011r. W odpowiedzi pracownik pozwanej potwierdził, że na rachunek spółki wpłynęło pięć wpłat dłużników w wysokości 637,85 EURO każda, lecz płatności zaksięgowano na niewłaściwym koncie i w oparciu o to dokonano stosownej korekty.

Pismem z dnia 27 października 2011r. pełnomocnik powodów złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej T. W. wniosek o wstrzymanie czynności egzekucyjnych. W załączeniu przedłożono potwierdzenie dokonania przelewów potwierdzających zapłatę należności wynikających z przedmiotowego tytułu wykonawczego.

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2012r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko H. i R. B. na podstawie art. 825 § 1 k.p.c., wobec złożenia przez (...) wniosku o umorzenie postępowania.

Dnia 23 lutego 2012 r. pozwana uiszczała na rachunek komornika koszty postępowania w sprawie o sygn. akt KM 2883/11.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, że powodowie wywodzili swoje roszczenie z treści art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego

wykonalności w całości lub części, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego powstało zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło lub nie może być egzekwowane a w przypadku orzeczeń sądowych, także na zdarzeniach które nastąpiły po zamknięciu rozprawy a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeśli zarzut nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powodowie wskazywali, że po wszczęciu postępowania egzekucyjnego wszczęli postępowanie wyjaśniające (zainicjowane pismem z dnia 15.11.2011r.), w efekcie którego uzyskali od pracownika wierzyciela informację, iż wszystkie pięć rat - po 637,85 EURO każda - objętych porozumieniem, na podstawie którego zobowiązała się do spłaty zadłużenia wobec pozwanej spółki zostało wpłacone na jego rachunek. W przedmiotowym postępowaniu bezspornym było, iż wpłat dokonano w dniach 2.09.2009r., 10.09.2008r., 20.09.2008r., 24.09.2008r. i 4.09.2009r.

W ocenie Sądu Rejonowego, okoliczność uzyskanie od pozwanej informacji o okoliczności spłaty przez wierzyciela wszystkich rat zobowiązań nie może być traktowane jako zdarzenie materialnoprawne wywołujące wpływ na zobowiązanie powodów. Za zdarzenia w rozumieniu powołanego przepisu mogą zostać bowiem uznane jedynie zdarzenia materialnoprawne w postaci choćby wykonania zobowiązania przez spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią, potrącenia, odnowienia czy zwolnienia z długu. Żadne z takich zdarzeń nie zaistniało po powstaniu tytułu wykonawczego, ani po zamknięciu rozprawy a strona powodowa wykazała jedynie okoliczność złożenia przez pracownika pozwanej oświadczenia wiedzy w zakresie spełnienia roszczenia przed powstaniem tytułu wykonawczego.

Sąd Rejonowy podkreślił, że stanowisko powodów co do okoliczności spłaty zobowiązania podniesione w pozwie było przez nich prezentowane w toku postępowania sądowego o zapłatę z powództwa strony pozwanej. Pozwani w tamtej sprawie H. i R. B. podnosili okoliczność tej spłaty, jednak jej nie wykazali w ramach postępowania dowodowego, zaniebując obowiązek dowodowy wynikający z art. 6 k.c. i nie przedkładając przed zamknięciem rozprawy dowodów w postaci przelewów z dnia 20.09.2008r., 24.09.2008r. i 4.09.2009 r. Co więcej, zarzut spełnienia roszczenia był także podstawą apelacji, przy rozpoznaniu której Sąd Okręgowy podzielił ocenę Sądu Rejonowego co do mocy dowodów na spełnienia roszczenia powołanych przez pozwanych, a stosowne potwierdzenia przelewów dołączono na etapie postępowania apelacyjnego tenże Sąd uznał za spóźnione w świetle art. 381 k.p.c.

Sąd Rejonowy wskazał, że przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej. Uwzględnienie takich zdarzeń prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń. Z tego względu - przy orzekaniu na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu - uwzględnia wyłącznie zdarzenia, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.). Powództwo przeciwegzekucyjne może być wprawdzie oparte na zarzucie spełnienia świadczenia wtedy, gdy zarzut ten - ze względu na ustanowiony ustawą zakaz - nie mógł być rozpoznany w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny. Jednakże taki zarzut może zostać podniesiony wyłącznie w sytuacji, gdy z powodu ustawowych ograniczeń kognicyjnych nie mógł być on rozpoznany i uwzględniony w orzeczeniu stanowiącym tytuł egzekucyjny (np. potrącenie). W rozpoznawanej sprawie zarzut spełnienia roszczenia (poprzez zapłatę) został zaś zgłoszony przed zamknięciem rozprawy i był przedmiotem rozpoznania tak Sądu I Instancji, jak też Sądu odwoławczego.

Niezasadnym, w ocenie Sądu Rejonowego, było także powołanie się przez powodów na art. 5 k.c. Przepis art. 5 k.c. nie może stanowić samodzielnej podstawy powództwa, co oznacza, że bezpośrednio na jego podstawie nie można oprzeć żądań. Dla skutecznego powołania się na zasady współżycia społecznego koniecznym byłoby, aby po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub zamknięciu rozprawy nastąpiło którekolwiek ze zdarzeń wskutek którego zobowiązanie nie mogło być aktualnie egzekwowane. W rozpoznawanej sprawie sytuacja taka nie zachodziła, co wykazano powyżej.

Powództwo w zakresie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia z dnia 13 października 2011r. Komornik Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej T. W. w zakresie kosztów zastępstwa procesowego Sąd Rejonowy oddalił z uwagi na treść art. 826 k.p.c. zgodnie z którym umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych. Przedmiotowy tytuł nie może być zatem egzekwowany, gdyż umorzenie przywraca stan, jaki istniał przed dokonaniem pierwszej czynności

egzekucyjnej i egzekucja nie może toczyć się dalej. Skoro zatem powództwo przewidziane w art. 840 § 1 k.p.c. jest powództwem którego przesłanką materialnoprawną jest istnienie tytułu wykonawczego, a więc istnienie klauzuli wykonalności nadanej tytułowi egzekucyjnemu, to jeśli tytuł wykonawczy nie istnieje, powództwo o pozbawienie go wykonalności jest – zdaniem Sądu Rejonowego - oczywiście bezprzedmiotowe.

Od powyższego orzeczenia powodowie złożyli apelację, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia wraz ze stosowną zmianą rozstrzygnięcia o kosztach, ewentualnie o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie powództwa, w tym w zakresie kosztów procesu.

Zaskarżonemu wyrokowi powodowie zarzucili:

I. naruszenie art. 840 § 1 pkt. 2 KPC poprzez błędne ustalenie, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nie nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane i na ten skutek oddalenie powództwa w całości;

II. naruszenie art. 840 § 1 pkt. 1 KPC poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy pozwany oświadczył w trakcie procesu, że należności objęte tytułem egzekucyjnym zostały uiszczone przez powodów, co oznacza, że nie było podstaw do nadania temu tytułowi klauzuli wykonalności,

III. wadliwą ocenę dowodów oraz sprzeczności tej oceny z ustaleniami faktycznymi i zebrany materiał dowodowy, jak również brak logicznego wyводу związanego z wyprowadzeniem przez ten Sąd prawidłowych wniosków z zebranego materiału dowodowego i dokonanych ustaleń poprzez przyjęcie, że w rzeczonym stanie faktycznym uzasadniająca przesłanką uwzględnienia roszczenia powodów byłoby przedstawienie przez nich wobec pozwanego uiszczonych już wierzytelności do potrącenia;

IV. niesprawiedliwe i krzywdzące dla powodów rozstrzygnięcie, które doprowadza do sytuacji, w której pozwany pozostaje na prawie dalszego wszczynania wobec powodów postępowań egzekucyjnych, pomimo że wierzytelności objęte wyrokiem już nie istnieją;

V. naruszenie art. 233 § 1 oraz art. 322 KPC w zw. z art. 6 KC poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego oraz brak jego wszechstronnego rozważenia, w tym w oparciu o zasady doświadczenia życiowego, a to w zakresie oświadczeń pozwanego złożonych na posiedzeniu sądu, a to oddalenie istotnych w sprawie dowodów zgłoszonych przez stronę powodową, a także uniemożliwienie powodom wykazania istotnych w sprawie okoliczności poprzez oddalenie zgłoszonych w sprawie dowodów;

VI. naruszenie art. 230 KPC, poprzez pominięcie faktu, że pozwany nie zaprzeczał okolicznościom zawartym w pozwie co do faktu samego ujawnienia i momentu ujawnienia dokonania zarachowania wpłat powodów na konto innego klienta pozwanego już po powstaniu tytułu egzekucyjnego;

VII. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 227 oraz art. 231 KPC, poprzez nieprzeprowadzenie dowodów mających na celu wyjaśnienie istotnych w sprawie okoliczności faktycznych w kontekście ustalenia, że powodowie nie mieli możliwości podniesienia takiego zarzutu ani wywodzenia powyższego na etapie rozpoznawania sprawy objętej tytułem egzekucyjnym;

VIII. naruszenie art. 826 KPC poprzez uznanie, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na skutek wniosku wierzyciela samoczynnie doprowadza do pozbawienia wykonalności postanowienie komornika w zakresie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym;

IX. naruszenie art. 98 oraz art. 102 KPC poprzez obciążenie powodów kosztami procesu, pomimo że to na skutek de facto działań strony przeciwnej powodowie zostali zmuszeni do wszczęcia postępowania przeciwegzekucyjnego, co wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w

tym oświadczeń strony przeciwnej, że należności objęte tytułem egzekucyjnym zostały zapłacone.

W oparciu o art. 380 KPC powodowie zaskarżyli także postanowienie Sądu Rejonowego wydane na posiedzeniu jawnym w dniu 17.09.2012 r., oddalające wnioski dowodowe zgłoszone przez powodów w pozwie, dotyczące wykazania okoliczności uzasadniających istnienie podstaw wszczęcia postępowania przeciwegzekucyjnego. Postanowieniu temu zarzucili naruszenie prawa procesowego, a to art. 217 § 2 w zw. z art. 227 KPC w zw. z art. 6 KC, poprzez uniemożliwienie powodom udowodnienia podstaw i żądań pozwu, jak również niewyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy istotnych dla jej rozstrzygnięcia, szczególnie gdy w ocenie Sądu Rejonowego to brak wykazania tych właśnie okoliczności stał się podstawą oddalenia powództwa.

W odpowiedzi na apelację pozwana wносиła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powodów była uzasadniona.

W przedmiotowej sprawie powództwo przeciwegzekucyjne opierało się na zarzucie spełnienia przez powodów świadczenia, zasądzonego na rzecz strony pozwanej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z 15 kwietnia 2011 r., sygn. XV GC upr 722/10 (art. 840 § 1 pkt 2 in fine k.p.c.). W postępowaniu tym Sąd Rejonowy uznał, że powodowie nie wykazali zapłaty trzech rat zobowiązania wobec strony pozwanej w wysokości po 637,85 euro. Na tę okoliczność powodowie przedstawili dowody dopiero w apelacji od wyroku Sądu Rejonowego (wyciągi z rachunku bankowego - karty 179-180 akt o sygn. XV GC upr 722/10). Sąd Okręgowy, rozpoznający apelację od powyższego wyroku Sądu Rejonowego, pominął jednak dowody powołane przez powodów, stwierdzając że mogli powołać je w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji (art. 381 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy należy uznać, że zarzut spełnienia świadczenia powodów nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie o sygn. XV GC upr 722/10. Należy bowiem stanąć na stanowisku, że „rozpoznanie w sprawie”, o którym jest mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., oznacza merytoryczne rozpoznanie przez Sąd - na podstawie przepisów prawa materialnego - zarzutu podniesionego w postępowaniu zakończonym wydaniem tytułu egzekucyjnego. Nie można zatem mówić o rozpoznaniu zarzutu spełnienia świadczenia, kiedy Sąd ten nie wniknął w jego merytoryczną zasadność, a jedynie postanowił o jego pominięciu na podstawie przepisów prawa procesowego. W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 21.7.2010 r., III CZP 47/10 (OSNC 2010, nr 12, poz. 165). W uzasadnieniu tego wyroku SN wskazał, że podstawą powództwa opozycyjnego przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 in fine k.p.c. może być zarzut spełnienia świadczenia, jeżeli został zgłoszony w czasie postępowania rozpoznawczego przez pozwanego (dłużnika), lecz nie został rozpoznany. Odnosi się to do sytuacji, w której sąd nie rozpoznał tego zarzutu na skutek przeoczenia albo gdy ocenił, że jego rozpoznanie jest niedopuszczalne z przyczyny późnego zgłoszenia, czyli z powodu tzw. prekluzji procesowej (por. art. 207 § 3, art. 479¹⁴ § 2, art. 493 § 1, art. 503 § 1 i art. 505⁵ § 1 k.p.c.). To trafne stanowisko należy odnosić również do sytuacji uregulowanej w art. 381 k.p.c., która powoduje tożsame skutki, polegające na nierozpoznaniu zarzutu spełnienia świadczenia z powodu jego zbyt późnego zgłoszenia; możliwość zgłoszenia takiego zarzutu istnieje bowiem również w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji, z zastrzeżeniem prekluzji materiału dowodowego i twierdzeń faktycznych, przewidywanej przez art. 381 k.p.c.

Nie jest natomiast, w ocenie Sądu Okręgowego, zasadny pogląd przeciwny, wynikający z powołanego przez Sąd Rejonowy wyroku SN z 23.5.2012 r., III CZP 16/12 (Biul. SN 2012, nr 5, s. 10), Zgodnie z tym poglądem oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie spełnienia świadczenia (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.) jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy zarzut ten - ze względu na ustanowiony ustawą zakaz - nie mógł być rozpoznany w sprawie, w której wydano tytuł egzekucyjny. W ocenie Sądu Okręgowego stanowisko takie, trudne do pogodzenia z dosłowną treścią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., nie może być zaakceptowane w niniejszej sprawie także ze względów nawiązujących do wykładni funkcjonalnej. Umożliwiając dłużnikowi podniesienie w powództwie przeciwegzekucyjnym zarzutu spełnienia świadczenia, nawet jeżeli zdarzenie (spełnienie świadczenia) miało miejsce przed zamknięciem rozprawy

w sprawie zakończonej wydaniem tytułu egzekucyjnego, ustawodawca zmierza do wzmożonej ochrony dłużnika w sytuacji, gdy powołuje się on na spełnienie świadczenia objętego tytułem egzekucyjnym. Brak tej ochrony stwarza groźbę powstania sytuacji, w której wierzyciel mógłby dochodzić w trybie egzekucyjnym świadczenia, które zostało już spełnione przez dłużnika, nawet jeżeli - jak w niniejszej sprawie - wierzyciel przyznaje, iż świadczenie to zostało spełnione. Taki stan rzeczy jest niemożliwy do zaakceptowania ze względu na zasady prawdy obiektywnej i sprawiedliwości, które mają być urzeczywistniane w procesie cywilnym. Zagrożenie takie nie istnieje wtedy, gdy zarzut spełnienia świadczenia, zgłoszony przez dłużnika w sprawie zakończonej wydaniem tytułu egzekucyjnego - został merytorycznie rozpoznany przez sąd orzekający w tym postępowaniu.

Wychodząc z nietrafnego założenia o braku podstaw do stosowania art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., Sąd Rejonowy nie dokonał w niniejszym postępowaniu ustaleń co do spełnienia przez powodów świadczenia objętego tytułem wykonawczym. W szczególności Sąd ten nie ocenił dowodów wpłat przedstawionych przez powodów wraz z apelacją od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z 15 kwietnia 2011 r., sygn. XV GC upr 722/10, a także bezzasadnie oddalił wnioski dowodowe powodów (z zeznań świadków i przesłuchania stron), złożone w pozwie na okoliczność spełnienia świadczenia, nie wyjaśniając jednocześnie, jakie znaczenie w świetle treści art. 229 i 230 k.p.c. mają pismo strony pozwanej i procesowe oświadczenia pozwanej zawarte w sprzeciwie (k. 108) i piśmie procesowym z 17.11.2011 r., a także na rozprawie (k. 137), z których wynikało, że należność główna przypadająca od powodów na podstawie tytułu egzekucyjnego został przez nich przynajmniej częściowo spełniona. Na podstawie ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy niepodobna zatem ocenić, czy i jakim zakresie - obejmującym zarówno należność główną, jak i odsetki zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z 15 kwietnia 2011 r., sygn. XV GC upr 722/10 - podniesiony przez powodów zarzut spełnienia świadczenia był zasadny. W związku z tym miało miejsce nierozpoznanie istoty sprawy (art. 386 § 4 k.p.c.).

Nieprawidłowa jest również ocena prawna Sądu Rejonowego w zakresie obejmującym oddalenie powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej z 13.10.2011 r. Umorzenie postępowania egzekucyjnego (art. 826 k.p.c.) powoduje uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych, lecz nie pozbawia wierzyciela możliwości zażądania ponownej egzekucji, chyba że jest ona niedopuszczalna z innych przyczyn, które nie miały miejsca w niniejszej sprawie (zob. np. H. Pietrkowski, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Część trzecia. Postępowanie egzekucyjne, t. 4, pod red. T. Erecińskiego, Warszawa 2009, s. 209). Tym samym tytuł egzekucyjny i wykonawczy pozostaje w mocy, mimo umorzenia postępowania egzekucyjnego. Żadną miarą nie można zatem twierdzić, iż umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 826 k.p.c. czyni bezprzedmiotowym powództwo o pozbawienie takiego tytułu wykonalności. Również i w tym zakresie Sąd Rejonowy nie rozpoznał zatem istoty sprawy, nie oceniając, czy i w jakim zakresie uzasadniony był zarzut spełnienia świadczenia objętego tym tytułem, oparty na art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

W ponownym postępowaniu Sąd Rejonowy rozpozna zasadność podniesionego przez powodów zarzutu spełnienia świadczenia objętego tytułami wykonawczymi. W tym celu Sąd Rejonowy ocenił, jakie znaczenie należy nadać twierdzeniom procesowym strony pozwanej, która wskazywała, że pozwana spełniła powyższe świadczenie, co do kwoty należności głównej (k. 108, 137). W razie natomiast oceny, że okoliczność ta pozostaje przedmiotem sporu, Sąd ten przeprowadzi postępowanie dowodowe w brakującym zakresie, obejmującym dowody z dokumentów przedłożone w przez powodów postępowaniu apelacyjnym w sprawie o sygn. XV GC upr 722/10, a także wnioskowane przez powodów, a pominięte przez Sąd Rejonowy, dowody z zeznań świadków i przesłuchania stron. Na tej podstawie Sąd ustalił, czy i w jakim zakresie zarzut spełnienia świadczenia, nierozpoznany w sprawie o sygn. XV GC upr 722/10, uzasadnia pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych określonych w pozwie (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.).